2014 a családi gazdaságok éve

2014. március 16.

Családi gazdaságok nemzetközi éve

Globális Fórum és Expo

A 2014. március 4.-6. között Budapesten lebonyolított nemzetközi rendezvényen Patay Vilmos elnök és dr. Szabó Zoltán főtitkár vett részt a HANGYA képviseletében. A kis- és közép vállalkozások szekciójában, amelyet Kis Miklós, a COPA magyar alelnöke elnökölt, számos nemzetközi példán került bemutatásra a szövetkezetek meghatározó szerepe a családi gazdaságok életképességének megteremtésében. A rendezvény zárónyilatkozata erre is felhívja a világ figyelmét.

Összefoglaló következtetések

A Fülöp-szigetek és a Világ Vidéki Fórum kezdeményezésére, az ENSZ Közgyűlés 2014-et a családi gazdálkodás Nemzetközi Évének nyilvánította. Ezen alapulóan, a FAO és a magyar Vidékfejlesztési Minisztérium globális fórumot szervezett, hogy azonosítsa a családi gazdaságok működésének komplex környezetében szerepet játszó különböző politikai, üzleti és a társadalmi elemeket. Az átfogó cél annak feltárása volt, hogy a családi gazdaságoknak az élelmiszer-termelés, a természeti erőforrások, a biológiai sokféleség, az emberi kapcsolatok és a kulturális örökség megóvása területén jelentkező értékeiből a gazdaság és közösségek milyen módon profitálhatnak.
A két napos rendezvénynek a miniszteri kerekasztalból és a három párhuzamos vitafórumból származó fő megállapításai következők:
Jóllehet a családi gazdaságok régiónként nagymértékben különböznek, vannak értékek, amelyek minden nemzet megoszthat másokkal és kihívások, amelyeket minden nemzetnek kell kezelni.
A kisbirtokos gazdaságok többsége családi alapon működik, és jelentős mértékben hozzájárul a globális élelmezési- és táplálkozási biztonsághoz. Azonban a családi gazdaságok és az országok, amelyekben működnek, sok szempontból eltérnek egymástól, és a felkínált megoldásokat ehhez a sokszínűséghez kell igazítani.
A gazdáknak kellően nagy jövedelemre van szüksége a vidéki megélhetéshez, hogy nem vándoroljanak el a városokba egy jobb élet reményében. Ennek

érdekében a termékek és szolgáltatások terén egy tisztességes árat kell kapniuk.
A családi gazdálkodás fejlődését világszerte akadályozzák a korlátozott hozzáférés a földhöz és más természeti erőforrásokhoz, a tudáshoz, az oktatáshoz és a finanszírozáshoz. Az ezt kezelő mechanizmusok legjobb gyakorlatait széles körben kell terjeszteni.
A szövetkezetek nyújthatnak hozzáférést a beruházáshoz, a technológiához és a piacokhoz, életképessé téve a családi gazdaságokat. A szövetkezetek és a mezőgazdasági termelői szervezetek fejlődéséhez elengedhetetlen egy támogató környezet, beleértve a világos és egyszerű jogi szabályozást és a megfelelő adózási rendszert. A szövetkezés promóciójában a civil társadalmi szervezetekkel és a magánszektorral kialakított társadalmilag felelős partnerség fontos szerepet játszhat.
A nők alkotják a családi gazdálkodás gerincét, ennek ellenére a nagy hozzájárulásuk a bevételükben, és a termelő erőforrásokhoz és eszközökhöz való hozzáférésben nincs elismerve. Ha a nőknek és a férfiaknak a termelő erőforrásokhoz való hozzáférése megfelelő, a vidéki társadalom is egyre ellenállóbb. Ezért elő kell segíteni a nők érdemi részvételét a döntéshozatali folyamatokban. Folytatnunk kell a nők szerepének tudatosítását a családi gazdálkodás menedzsmentjében és a nők egyenlő hozzáférését a földhöz, a hitelhez, az oktatáshoz, a technológiához, a hálózatokhoz és a döntéshozatali folyamatokhoz.
Az ifjúság egyre inkább elveszíti érdeklődését a mezőgazdaság iránt, és elvándorol a vidéki területekről távolra, munkalehetőségeket keresve más ágazatokban. Annak érdekében, hogy a fiatal gazdálkodók megfelelő megélhetéshez és megfelelő jövedelemhez jussanak, célzott politikák, programok és projektek elengedhetetlenek.

A kifejtett nézetek közös alapként bemutatták azt a kulcsszerepet, amelyet a családi gazdaságok képviselnek a fenntartható mezőgazdaságban. Mivel mindannyian szeretnénk, hogy a mezőgazdasági rendszerek és vidéki hálózatok fenntarthatók legyenek, arra kell törekednünk, hogy támogassuk a családi gazdaságokat.
A családi gazdaságok gazdasági fenntarthatósága elengedhetetlen követelmény. Az életképes gazdálkodás segíti a fiatalok mezőgazdaságban való maradását. Gyakorlati együttműködés és a felelős akciók szükségesek a különböző érdekelt felek: elsősorban a kormány, az üzleti szféra, a gazdák és a civil társadalom szereplői között.
A környezetvédelmi előírásoknak figyelembe kell venniük a különböző típusú családi gazdálkodásban mért és a belső pozitív és negatív externáliákat. A hagyományos családi gazdálkodás nagyban hozzájárul a környezeti

fenntarthatósághoz. Az új környezeti kihívásokra választ kell adni a részvételi kutatással, a tudás átadással és az élethosszig tartó tanulással.
A családi gazdálkodás társadalmi fenntarthatósága a következő generációk mezőgazdaságban való részvételének hajlandóságán, illetve a társadalomnak a hagyományos családi gazdálkodás kultúrájának megbecsülésén alapul.